

Sygn. akt IX U 879/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2014 r.

**Sąd Okręgowy** \_\_\_\_\_ w Gliwicach Wydział IX

**Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych** Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. W. ( W. )

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 11 marca 2014 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2014r.

Sędzia

Sygn. akt IXU 879/14

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.03.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. W. ( W. ) prawa

do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku

z §4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdy do dnia 01.01.1999r. ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy

w szczególnych warunkach, a jedynie 10 lat, 1 miesiąc i 27 dni.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresów zatrudnienia w (...) od dnia 04.07.1978r. do dnia 31.12.1986r. oraz od dnia 20.07.1987r. do dnia 30.06.1990r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż ubezpieczony na okoliczność wykonywania pracy w warunkach szczególnych w ww. okresach nie przedłożył wymaganych przepisami dokumentów, w szczególności w postaci świadectwa wykonywania pracy

w warunkach szczególnych i stąd brak jest podstaw do ich uwzględnienia.

### **Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Ubezpieczony J. W. urodził się w dniu (...)

W dniu 31.01.2014r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzją z dnia 11.03.2014r., omówioną na wstępie.

Organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. staż pracy w łącznym wymiarze 25 lat, 11 miesięcy i 29 dni, w tym 10 lat, 1 miesiąc i 27 dni pracy wykonywanej

w warunkach szczególnych, to jest następujące okresy zatrudnienia: od dnia 11.11.1972r.

do dnia 30.04.1973r., od dnia 27.01.1977r. do dnia 31.05.1978r., od dnia 02.01.1987r. do dnia 30.06.1987r., od dnia 29.08.1990r. do dnia 10.04.1993r., od dnia 12.04.1993r. do dnia 31.08.1993r., od dnia 01.09.1993r. do dnia 31.10.1996r. i od dnia 06.11.1996r. do dnia 31.12.1998r., po wyłączeniu zasiłków chorobowych.

W okresach spornych od dnia 04.07.1978r. do dnia 31.12.1986r. i od dnia 20.07.1987r. do dnia 30.06.1990r. ubezpieczony był zatrudniony w Krajowej Państwowej (...) Oddział I w R. na stanowiskach odpowiednio: kierowcy konwojenta, kierowcy towarowego – konwojenta ( świadectwa pracy z dnia 30.12.1986r.

i z dnia 31.05.1990r. – akta ZUS ).

Podczas tego zatrudnienia – w obu spornych okresach, ubezpieczony faktycznie generalnie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako kierowca samochodów ciężarowych: Stara 200 o ładowności powyżej 12 ton oraz S. o ładowności powyżej

16 ton zajmując się przewozem różnego rodzaju materiałów, w tym m.in. materiałów sypkich, plastików, śrub, urządzeń kolejowych, gdy przedsiębiorstwo wykonywało usługi transportowe na rzecz różnych zakładów pracy, a to m.in. kopalń, Huty (...). Jako konwojent ubezpieczony był odpowiedzialny za transportowany towar, jego przewóz, rozładunek, dokumentację z tym związaną. Ubezpieczony zasadniczo nie wykonywał czynności załadunku i rozładunku towarów, tylko sporadycznie, grzecznościowo pomagał przy takich czynnościach.

W dniach 17.03.1990r. i 21.04.1990r. ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego.

Razem z ubezpieczonym pracowali w tym czasie T. G. i S. Z..

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego dotyczących spornych okresów jego zatrudnienia, zeznań świadków T. G. i S. Z. oraz zeznań ubezpieczonego – protokół rozprawy

z dnia 15.07.2014r. min. 00:12:08 – 00:25:26.

**Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek prawa do emerytury o jakim mowa w art. 184 pkt.1 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z FUS ( t. j. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ), to jest czy na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w okresach spornego zatrudnienia w Krajowej Państwowej (...) Oddział I w R. od dnia 04.07.1978r. do dnia 31.12.1986r. i od dnia 20.07.1987r. do dnia 30.06.1990r. ( po wyłączeniu urlopów bezpłatnych ) faktycznie generalnie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w Wykazie A, Dziale VIII, poz.2, to jest „ prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (...) ”.

Ustalając to Sąd oparł się na dokumentacji przywołanej wcześniej, a także zeznaniach świadków T. G. i S. Z., którzy pracowali razem

z ubezpieczonym w okresach spornych i byli bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez niego wówczas pracy. W tej sytuacji Sąd uznał zeznania te za wiarygodne, gdy były one rzeczowe, logiczne, zasadniczo ze sobą zgodne. Sąd oparł się również na zeznaniach ubezpieczonego, które korespondowały z zeznaniami świadków oraz z treścią powołanej

w sprawie dokumentacji i stąd uznał te zeznania również za wiarygodne, dodatkowo jako nie kwestionowane przez organ rentowy.

Z zeznań tych wynika jednoznacznie, iż określenie stanowiska ubezpieczonego jako stanowisko konwojenta ( oprócz stanowiska kierowcy ) wynikało wyłącznie z faktu przewożenia towarów, pieczy nad nimi w czasie transportu, odpowiedzialności za ich przyjęcie i zdanie, odpowiedzialności za dokumentację z tym związaną.

Przyjęciu jak na wstępie nie przeczy fakt, iż ubezpieczony czasami brał udział

w czynnościach załadowania i rozładowania towarów, gdy miało to charakter sporadyczny, wykonywane było przez ubezpieczonego tylko grzecznościowo.

Przy zaliczeniu okresów spornych podanych na wstępie rozważań do pracy

w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy, ubezpieczony posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany do przyznania emerytury 15 - letni staż takiej pracy.

W takiej sytuacji, gdy ostatecznie bezspornym jest, że ubezpieczony w dniu 04.08.2013r. ukończył wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany 25 - letni okres składkowy i nieskładkowy, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do dochodzonego świadczenia na podstawie z art.184 w związku z art.32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

( Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm. ) i stąd przyznał to świadczenie od dnia 01.01.2014r., to jest

od miesiąca zgłoszenia wniosku o świadczenie ( zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach... )

W konsekwencji takiego stanowiska, kierując się powołanymi powyżej uregulowaniami prawnymi, Sąd z mocy art.477<sup>14</sup>§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sędzia